

Publicerad 2010-04-28 21:29 av Erik H.J Hultin

Utdrag ur dagbok från sovjetisk rymdbas (14 november 1956)

Stirrande skaror av skrattmåsar

Blått stirrande, ingen av dem skrattande

De söker sig kring ledet, runt Jupiters bana

Se där vandrar de stumma,

stelnade i ett aldrig uttalat skratt

För vem skull skulle de skratta, för jokern i källaren

Eller för alla våras gemensamma välbehag?

Jag ser dem allt oftare

då jag i drömmen planerar den färd

Som är avsedd för min sputnik

För vem är färden avsedd?

För de grekiska astrologer

som aldrig fick svar på sina frågor?

Eller för alla våras gemensamma,

förvaltnings, enfaldiga räkning

För vår enfaldiga, flerfaldiga, flerfaldigt prisbelönta,

säkerhetsförvaltnings

gemensamma behag, individuella obehag?

Eller för stängslen och murarna, lysrören i burarna?

Nu lyfter en skrattmås till himlen, eller är det en korp?

Mig är det likgiltigt, huvudsaken är att den har vingar.

Något vi människor saknar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik H.J Hultin med Poeter.se id #32036 innehar upphovsrätten